

نگریستن با درویشین

بیش از امر خصوصی، یک موضوع اجتماعی تلقی می‌کند، متفاوت هستند.

این مجادلات عملی معاصر در مورد خودکشی عمدتاً در سه موضوع خاص قابل جمع هستند:

خودکشی با کمک پزشکی در بیماری‌های لاعلاج؛

اعتصاب غذا و خودکشی در اعتراضات اجتماعی؛

بمب‌گذاری‌های انتحاری و اشکال دیگر خودتخریبی که به عنوان تاکتیک‌های نظامی یا سیاسی استفاده می‌شوند.

با این فرض در طول تاریخ فکری بشر مجموعه متنوعی از منابع اولیه، با طیف متنوعی از دیدگاه‌ها در مورد خودکشی و در طیف

گسترده‌ای از فرهنگ‌ها و سنت‌ها، فراهم شده است. اگرچه

سازماندهی زمانی این دیدگاه‌ها و منابع ممکن است موفقیت‌آمیز نباشد، اما ضروری به نظرمی‌رسد، چراکه امکان مقایسه طیف

عظیمی از دیدگاه‌های متفکران و سنت‌ها در مورد خودکشی فراهم می‌شود و از این رو تکامل نسبی خودکشی را پیش روی ما ترسیم

می‌کند. باید در نظر داشت که دیدگاه‌های مربوط به خودکشی در فرهنگ‌ها و جغرافیاهای متفاوت، مانند یهودیت، مسیحیت،

اسلام، هند، چین، ژاپن و در فرهنگ‌های متأثر از استعمار، متفاوت هستند، چراکه یکی از چالش‌هایی که بر سر راه است

به تحریف‌هایی مربوط می‌شود که یک محقق یا نویسنده در یک فرهنگ از فرهنگ «دیگری» ارائه داده است، مانند گزارش‌هایی که

از دیدگاه‌های رواقیون رومی وجود دارد یا اغراق‌های خارق‌العاده‌ای که فاتحان و استعمارگران مسیحی از سرزمین‌های هند و چین داده‌اند.

مارگارت پاپست باتین فیلسوف و متخصص اخلاق پزشکی و از طرفداران کمک به خودکشی بیمار است. او در کتاب‌های خودکشی: مسائل فلسفی، خودکشی و اخلاق، دعا برای درمان: هنگامی که اعمال پزشکی و مذهبی باهم تضاد دارند مسائل جدیدی را در اخلاق خودکشی مطرح کرده است. او، پس از تصادف همسرش که منجر به فلج شدن کل بدنش شد، ایده‌های خود درباره کمک به خودکشی را تعدیل کرد. او در کتاب پایان زندگی: اخلاق و نحوه مردن ما، با ملاحظاتی چون گستردگی پیشینه تاریخی و فرهنگی خودکشی، ملاحظات زبانی و شباهت‌ها و تفاوت‌های مفهومی آن در فرهنگ‌های مختلف، بر آن است که بخشی از دشواری‌ها و پیچیدگی‌های بررسی منابع اخلاقی خودکشی را نشان دهد. بر مبنای پژوهش او، فیلسوف و پژوهشگر اخلاق با حجم زیادی از منابع شفاهی و کتبی از فرهنگ‌ها و جغرافیاهای مختلف روبه‌روست که تفاوت‌های آن‌ها با یکدیگر از سنتی به سنت دیگر و از سده‌های تا سده دیگر متأثر از شرایط سیاسی و اجتماعی و در واقع تفاوت شرایط است. بنابراین اتخاذ هر رویکرد اخلاقی در باب خودکشی نیازمند بررسی همه این پیچیدگی‌هاست. متن پیش رو ترجمه‌ای اقتباسی از فصل «جمع‌آوری منابع اولیه» در کتاب پایان زندگی: اخلاق و نحوه مردن ما است.



ساجده ابراهیمی

دبیرپرونده

اخلاق خودکشی

دیدگاه‌های اخلاقی درباره خودکشی از اینکه این عمل عمیقاً اشتباه است تا اینکه از حقوق اساسی بشر است، و از دیدگاهی که در درجه اول آن را مربوط به حریم خصوصی می‌داند تا دیدگاهی که آن را،